

ROVATVEZETŐ: ORMOS BALÁZS

Az OEE Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály munkaértekezlete

Témája volt:

1. A környezeti nevelés aktuális kérdései. Az FVM Erdészeti Hivatal körlevelében megfogalmazott kérdések, felvetések megvitatása és megválaszolása.

2. Szakmánk társadalmi megítélése, a társadalom és a környezet viszonya – országos felmérés célcsoportjainak meghatározása.

3. Tájékoztató a IV. Erdőpedagógiai Szeminárium előkészítő munkáinak jelenlegi állásáról.

4. Javaslat az elismerő oklevél címre.

A Bugaci Erdészet bemutatása után vendéglátóink vezetésével (Várkonyi Vilmos és Almási István) rövid kirándulást tettünk az ősborkásban, majd megtekintettük a Pásztor és az Erdészeti Múzeumot. Szakmai szempontból is értékes információkkal bővülve és a friss levegőn tett túra jóleső érzésével fogtunk első napirendi pontunk megbeszéléséhez.

1. Bartha Pál főtanácsos (FVM) ismertette a körlevél tartalmát, kiemelve annak sarkalatos kérdéseit és kérte a szakosztály véleményét, állásfoglalását.

Néhány idézet a levélből:

– Kelt: 1999. január 26. FVM Erdészeti Hivatal

– Tárgya: A tanuló ifjúság ökológiai szemléletű nevelésének elősegítése.

„A felelősen gondolkodó politikusok és állampolgárok számára világos, hogy a XXI. század legnagyobb kihívása ökológiai jellegű. Képes lesz-e az emberiség a természeti erőforrásokkal önmegtartóztató módon – a fenntartható használat keretei között – gazdálkodni, figyelemmel a környezetvédelem problémáira is?”

Ezen korlátokat a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN), a Világ Természetvédelmi Alap (WWF), valamint az ENSZ Környezetvédelmi Program (UNEP) 1980-ban Természetvédelmi Világstratégiaként a következők szerint határozta meg:

– „meg kell óvni a létfontosságú ökológiai folyamatokat és fenntartó rendszereket,

– meg kell őrizni a genetikai sokféleséget,

– a fajok és ökoszisztémák minden hasznosítását fenntarthatóvá kell tenni.”

Az ökológiai katasztrófa csak akkor kerülhető el, ha a társadalomban tudatosul a veszély és a társadalom képes lesz érdekeit érvényesíteni a piaccgazdaságot működtető tőke rövid távú szemléletmódja ellenében. Ennek viszont alapfeltétele a tanuló ifjúság ökológiai szemléletű nevelésén keresztüli tudatformálás, amelyben meghatározó jelentőségű a személyes élményszerzés.

Az ökológiai szemléletű nevelésben, oktatásban az egyes tárgcakra háruló ágazati feladatok és az ebből levezethető együttműködés jogszabályi peremfeltételei a következők szerint adottak:

■ Az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény 2. §-a a pénzügyi forrás megjelölése nélkül az erdőgazdálkodó számára kötelezettségként jelöli meg az oktatási feladatokban való közreműködést.

■ A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 64. §-a kimondja: (1) „...a természet védelmével kapcsolatos ismereteket valamennyi oktatási intézményben oktatni kell, azok a Nemzeti Alaptanterv részét képezik.”

(2) „...az igazgatóságok, oktatási bemutató létesítményeket tartanak fenn.”

A tudatformálás – a humán erőforrás fejlesztése – társadalmi méretekben csak akkor lehetséges, ha az erdei iskolák és a természetvédelem bemutató helyei megfelelő gyakorisággal fogadni képesek a tanuló ifjúság jelentékeny hányadát, különös tekintettel a városlakókra.

Fentiek alapján az ügyben érdekeltek számára időszerűnek tartok egy szakértői szintű megbeszélést az alábbi témában:

- Az erdei iskolahálózat célja, feladata és működési típusai (többszöri alkalommal egynapos, illetve hosszabb időtartamú).
- Az erdei iskolahálózat fejlesztésének létesítményigénye.
- Források biztosítása – beruházáshoz, üzemeltetéshez, fenntartáshoz.

- A feladatok ütemezése.
- Koordináció a támogatási rendszerben.

A szakosztály egységesen támogatva a kezdeményezést, az alábbiakban részletezve foglalt állást:

Örömmel nyugtázzuk, hogy a szakosztály rögzített programja, célkitűzése alapjaiban minden lényeges pontban egyezik az elvárásokkal és megvalósítandó célokkal. A részünkről már működő gyakorlatban mutatkozó eltérés a helyszínen és az időbontásban jelentkezik.

Ezen szempontok szerint a szakosztály programjából lényeges kiemelni:

- Az Erdészeti Erdei Iskolák pedagógusok bevonásával, iskolák közreműködésével NAT-ra épülő, korosztályokra, korcsoportokra bontott tematikus természetismereti programokat valósítanak meg, kiemelten az erdei életközösség bemutatásával, annak évszakos változásait, környezeti hatásait tanulmányozva.
- Az erdőgazdasági keretben működő Erdészeti Erdei Iskolák, programjaikat a motiválás, az ismeretanyag szemléletes átadása, a környezeti tudatformálás hatékonysága érdekében kizárólag az erdő, a természet színtere – mint annak személyes megtapasztalására legalkalmasabb életközösség, közeg – közé helyezi.

Az ország területén, más szervezeti formában működő intézmények az iskolaudvaron vagy játszótéren tartott, természettel csak érintőlegesen foglalkozó – természetbe „kivitt” – tanórát nevezik erdei iskola programnak. Másik formájuk a bentlakásos, tankönyvekkel természeti közegbe kihelyezett tanóra, ami egyben szocializációs tréningként a lakóhelytől távolabbi tájon egy hétre, egy motel, turistaszálló vagy üdülő, szállás és étkezési lehetőségeit veszi igénybe.

- Az Erdészeti Erdei Iskolák a társadalom szélesebb köréhez szólva, az iskolák igényeihez és a családok pénztárcájához igazodva, az egy hetet meghaladó – 2-3-4-5 napos – bentlakásos, valamint ugyanilyen bontású napközis programokat biztosítanak. Adottságaikból adódóan, ugyanazon minimál áron belül több programszínesítő szolgáltatást nyújtva. Mindezt esztétikus természeti környezetben, egészséges tiszta levegőn. A természet csodáinak, szépségeinek megismertetésén, megszerettetésén túl, nem titkolt célunk az erdőgazdálkodás társadalmi jelentőségének, az erdő hozamainak tudatosítása, továbbá az erdészeti kultúra terjesztése, szakmánk valós értékei szerinti kedvező társadalmi megítélésének előlése.

Az erdő az erdész munkahelye – tevékenysége hivatás, életforma. Az erdőgazdálkodás az egészséges, „elvárt” hozamait teljesíteni tudó erdő, így az ökológiai egyensúly, s egyben jövőnk egyik záloga. Nem csupán az erdőgazdálkodásban dolgozóké, velünk együtt a társadalomé is, anélkül a jövő generációinak számolunk el. Az erdészeti kultúra terjesztését nem lehet csupán szakmai, önös PR érdekként tekinteni akkor, amikor hozamait a társadalom egészének jövőjére, ránk, emberekre, utódainkra, azok életére, életünk minőségére van hatással.

A körlevél kiegészítéseként ismertetett anyag [részlet, Lehoczky János: Iskola a természetben, avagy a környezeti nevelés gyakorlata (Raabe Kiadó Kft. Bp. 1999.) című könyvéből] áttanulmányozása után az abban felsorolt és definiált öt környezetadekvát te-

reptanulmányi tanulószervezési formát, az első négy ponthoz illeszkedve – egy hatodik ponttal javasolja a szakosztály kiegészíteni, tevékenységünk specialitását jelölve – a következők szerint:

- Tanulmányi kirándulás.
- Terepgyakorlat.
- Terepi projekt.
- Terepi környezet- és természetvédelmi akciók.
- Erdei iskola.
- **Erdészeti Erdei Iskola.**

A szakosztály az Erdészeti Erdei Iskolák eredményes működéséhez szükséges, folyamatos és megalapozott források biztosítását – beruházásokhoz, üzemeltetéshez, fenntartáshoz –, annak megvalósulását, elsősorban szakmán belül reméli. Emellett örömmel üdvözlőnk, ha egyéb források is rendelkezésre állnának.

A 2. napirendi pontban a szakosztály a kérdőívek összeállításához három célcsoportot jelölt meg:

- általános iskolások,
- középiskolások,
- felnőttek.

Több javaslat hangzott el a tagok részéről, hogy a kérdések végső összeállításához egy ebben jártas „profii” cég véleményét, tanácsát indokolt lenne kikérni. A kérdőívek eljuttatását az érintett célcsoportokhoz, valamint összegyűjtését, a tagság vállalta fel. A visszaérkező anyag feldolgozását szintén egy, már erre programmal rendelkező cégre célszerű bízni.

Az ezzel kapcsolatos egyeztetésre és minden más szakosztályt érintő fontos és sürgős feladat elvégzésére a szakosztály egy hatfős operatív csoportot jelölt ki.

Ormos Balázs elnök – OEE, *Emmerlingné Köhler Marietta* – VADEX Rt., *Török Olga, Puskás Lajos* – DALERD Rt., *Varga Tamás* – TÁEG Rt., *Dósa Gyula* titkár – NEFAG Rt.

A legközelebbi megbeszélés ideje: 1999. március 9. 9.30 óra. Budapest, OEE, Fő út 68.

3. *Varga Tamás* tájékoztatta a tagságot a szeminárium szervezésének jelenlegi állásáról és jelezte, hogy a részletes programot rövidesen postázza a résztvevők számára.

4. A szakosztály, tagjai közül, eddigi munkája alapján *Varga Tamást* jelölte elismerő oklevélre.

Vendéglátóinknak megköszönve a szíveslátást, a további feladatok újabb gondolatteremtő erejével „megfertőzve” zárult az OEE Erdészeti Erdei Szakosztály munkaértekezlete Bugacon.

Kép és szöveg: Dósa Gyula titkár

Az OEE Táj- és Környezetfejlesztési Szakosztálya 1999. február 18-án tartotta soron következő ülését, amelyen *dr. Erdős László* „Az erdő, ill. faültetvények tájfejlesztési szerepe és gazdaságossági jelentősége” c. előadása került megvitatásra. A témát érintő véleménycserében részt vettek: *Virág János, Izinger Pál, Szamosfalvy Károly, Csötönyi József, Pájer József.*

A rendezvény során a szakosztály elnöke előjáróban vázolta azokat a körülményeket, amelyek a téma időszerűségét indokoltá tették. Felhívta a figyelmet, hogy a vidékfejlesztés kapcsán igen

sok műhelymunka folyik a mezőgazdaságilag gazdaságtalan területek alternatív hasznosítási lehetőségeinek kidolgozásában. E kérdés felvetődése mellett a tájegységi vízgazdálkodás, illetve árvíz-megelőzés során az erdősisítés (fásítás) gazdaságossági és védelmi jelentősége is előtérbe került. Következésképpen a szakmának meg kell ragadnia azokat az alkalmakat, ahol megfelelő összefogással érvényesíteni lehet azt a szellemi erőt, tartalékokat és akaratot, amivel a szakma rendelkezik és amelynek szükségességére a GATE Környezet- és Tájfejlesztési Intézetének vezetői utaltak az „Ország Vidékfejlesztési Programjának” kidolgozása folyamán. Véleményük szerint az általuk prognosztizált **agrár zonációkat** szükségileg közel azonos tervezete. Vagyis, hogy mely tájegységekben, milyen típusú faültetvény jöhetne számításba (gazdaságossággal is) az alternatív termőföld hasznosíthatóságára stb.

Az előadás és az alkalom „szülte” vélemények konzekvenciái a következőkben összegezhetők:

- Az alternatív földhasználati lehetőségek keresésében és felmutatásában a szaknak következetesebben és határozottabban kell közreműködni, keresve az együttműködés lehetőségeit az érintett agrár-, kertész- és más szakmákkal!
- Az előadásban vázolt, illetve felmutatott külföldi „dokumentumok” és tapasztalatai a faültetvények alkalmazására – fajajmegválasztás, ültetvénykezelés stb. – bizonyító erejűek voltak arra, hogy az alternatív földhasználatra a fás ültetvény mind a nemzetgazdaság, mind a privát szektor számára a legalkalmasabb lehetőség. Ez a földhasznosítási forma megfelelő hozamra képes, gazdaságos, és a tőkemetérlésben felveszi a „versenyt” több mezőgazdasági termékkel. Segít a foglalkoztatási gondok enyhítésében, amelyek mellett kedvező környezeti hatása, társadalmi szolgáltatása jelentős többletértéket képvisel.
- Felvetődik a kérdés (jogosan?), hogyan lehet az agrárfejlesztésben a faültetvények nyújtotta előnyök áttörési pontjait megtalálni ahhoz, hogy területhasznosítási, tájfejlesztő és vízgazdálkodási kedvező hatása érvényesülhessen, amely közel 700 ezer ha földterületet érinthet?! Egy lehetséges út, kihasználni e környezeti válságtünetes időszak szorítását. Szakmai összefogással, közös érdekelismeréssel azokat az érdekmotiváló elemeket kell kimunkálni, amelyek egyformán hatnak a nemzetgazdasági, a privát szektorra és a természeti adottság hasznosítására. Vagyis olyan „**ökologikus**” szabályozó megalkotásának körülményeit kell elősegíteni, amellyel a meglévő erdők funkcionális alkalmassági szempontjai a területfejlesztés lehetőségeivel és érdekeivel közzgazdasági vetületben is összehangolhatók.
- Az ökológiai és ökonómiai egybevetés feltételei azért is meghatározóak, mert pl. a „mai” egységáruk mintha diszkriminálnák a gyorsan növekvő fajokot. Pedig az ún. „mini rotációs” fa-termesztési megoldással termelt fa anyaga tág hasznosíthatósági választékra alkalmas és még kedvezőbb lehetne a hozadéka, haszna. Egyben hozzájárulna az export, illetve az eladatlan termékek csökkenéséhez. Az ilyen jelenségek felvethetnek olyan kérdéseket, mint pl. van-e az ágazatnak fa gazdasági stratégiája vagy megfelelő „marketingje”?!

A véleménycserét követően megvitatásra és elfogadásra került a szakosztály 1999. évi munkaterve, amely után az elnök megköszönte az előadó és a felszólalók igen hasznos észrevételeit, majd az ülést bezárta.

dr. S. Nagy László
sz.o. elnök

Az Erdőfeltárási Szakosztály 1999. február 24-én 21 fő részvételével megtartotta szokásos évkezdő szakosztályülését. A szakosztályülésen rögzítették az 1999. évi rendezvényeket, amely szertint egy nagy rendezvényt tartanak a Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Rt. területén. Ezen kívül időszerű témák megvitatására előre nem tervezett időpontban is tartanak szakosztályüléseket. A szakosztályülésre meghívást kapott *Barátossy Gábor*, az FVM Erdészeti Hivatalának vezetője, aki nem tudott személyesen az ülésen részt venni, megbízása alapján *Horváthné Sándor Erzsébet* tartott ismertetést részben az általános erdőszetpolitikai kérdésekről, részben az erdőfeltárást érintő konkrét elképzelésekről.

Az erdőfeltárást érintő alapvető változásokból kiindulva megállapította, hogy az erdőfeltárást a természetközeli, többcélú erdőgazdálkodásban infrastrukturális szerepet tölt be. Ennek a megváltozott alapelvnek megfelelően az erdőfeltárást teljes rendszerét át kell alakítani. Ennek sarokpontjai fontosságai sorrend nélkül:

- a támogatási rendszer átalakítása,
- a feltáráshálózat tervezéséhez olyan irányelveket kell kidolgozni, amelyek alkalmasak a konfliktusok kezelésére,
- át kell dolgozni az erdőszeti utak tervezési irányelveit,
- ki kell dolgozni az erdőszeti utak környezeti hatásvizsgálatának elveit,
- az erdőszeti utak építési minőség-ellenőrzési rendszerét létre kell hozni, amelynek alapja az erdőszeti utakra vonatkozó minőségi és minősítési előírások kidolgozása,
- erdőszeti útiügyi szakértők képzése,
- a szakértői és tervezői jogosultság kérdéskörének rendezése a kamarai törvény értelmében,
- adatbank létrehozása,
- az erdőfeltárási és az erdőszeti útiügyi kutatások folytatása.

Alapelveként megfogalmazta, hogy az erdőfeltárást témájában érintettek között a szakmai elveken alapuló megegyezésre kell törekedni. Összefoglalva megállapította, hogy a feladat igen sokrétű, még vázlatos áttekintés formájában is, azonban a természetközeli, többcélú erdőgazdálkodáshoz nélkülözhetetlen feltáráshálózat kiépítése csak a társadalom támogatásával valósítható meg. Nem engedhető meg, hogy a szakszerűtlenül megépített erdőszeti utak alapot adjanak a napi sajtónak az erdőszeti tevékenység arculatának rontásához. A feltáráshálózat-fejlesztés a vidékfejlesztés szerves részét képezi.

A sokrétű feladat megoldásához *Kosztka Miklós* felajánlotta az OEE Erdőfeltárási Szakosztálya, valamint az Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék támogatását.

A hozzászólók között *Bogár István* ismertette az AFZ/DER Wald című szaklapban megjelent cikket, amely a bajor természetvédelmi törvénnyel kapcsolatos véleményeket ismerteti. *Papp Miklós* átadta a Duna-Ipoly NP Igazgatóság munkatársai által összeállított javaslatokat, amelyeket célszerűnek tartanak figyelembe venni az Erdőszeti Utak Tervezési Irányelveinek átdolgozásakor. *Kosztka Miklós* ismertette egy mérnöktovábbképző sorozat indítását, amely magában foglalná az erdőfeltárást, az erdőszeti útervezést, az erdőszeti útiépítést és az útfenntartást témaköreit.

A szakosztályülés végén *Kosztka Miklós* tartott előadást a tehergépkocsi típusváltozásának pályaszerkezetére gyakorolt hatásáról. Az elméleti elemzések végén az Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék adatbankjára támaszkodva egy konkrét erdőgazdaság 196 km-es úthálózatán bemutatta, hogy a tengelysúlyok növekedésével hogy változik a megerősítendő útszakaszok hossza, illetve az utakon leszállítható fatérfogat. Az előadó hangsúlyozta, hogy a korszerű nagy teherbírású járművek megjelenése elkerülhetetlen a faanyag szállításában, de ezek pályára kifejtett hatására időben fel kell készülni.

Kosztka Miklós

Az Erdészettörténeli Szakosztály 1998. évi tartalmas és gazdag programját most, az elmúlt évi tevékenység kiértékelésének időszakában érdemes még egyszer áttekinteni.

1998. február 17-én a Magyar Mezőgazdasági Múzeumban tartottunk előadó ülést, melyen *dr. Járasi Lőrinc* tagtársunk bemutatta az *Erdőgazdálkodás Bánkúttól Nagy-Milicig* c. könyvét. A könyv széles körű erdőszettörténeli kutatások alapján kitűnő áttekintést nyújt Borsod-Abaúj-Zemplén megye 16. századtól napjainkig terjedő erdőhasználatának és erdőgazdálkodásának történetéről.

Bányai József ismertette az általa szerkesztett, *Illés Nándor* vadászati írásaiból válogatott könyvet. Múlt századi szaklapokat forgatva döbben rá az ember, hogy ezekben a szakmai ismereteknek milyen gazdag tárháza található, és elődeink tapasztalataikat milyen magas színvonalon, irodalmi igényességgel rögzítették. A neves erdőszet-professzor vadászati vonatkozású írásai a legjobb példát adják erre, és kötetbe gyűjtve ma is üdítő szellemi élményt nyújtanak.

Dr. Oroszi Sándor a legújabb erdőszeti, vadászati, természetvédelmi bibliográfiát mutatta be. A bibliográfiák a tudományos kutatás nélkülözhetetlen segédkönyvei, melyekben rendezett és teljességre törekvő formában megtalálható az egyes szakterületekre vonatkozó összes publikáció. Hála a régebbi és mai bibliográfiaszerkesztőknek, az erdőszeti szakterületre vonatkozóan, ma már a kezdetektől szinte napjainkig folyamatosan rendelkezésre állnak a bibliográfiák.

Az előadások utáni eszmecsere során jegyezte meg egyik tagtársunk, hogy minden erdőszeti vonatkozású könyv megjelenése ünnep a szakma számára. Ez valóban így van, hiszen csak a múltbéli szakmai tapasztalatok összegzése vezethet a jelenben a helyes cselekvési irányvonal megtalálásához. Lényegében az Erdészettörténeli Szakosztály tevékenységének is ezeknek a múltban rejlő értékeknek a felmutatása ad értelmet.

1998. június 10-én az OEE volt elnöke, gróf Tisza Lajos halálának 100. évfordulója alkalmából Szegeden a Móra Ferenc Múzeum könyvtárában emlékülésen vettünk részt. Ennek keretében *Lábai Imréné Tisza Lajos, Szeged megálmodója* c. előadása hangzott el. Az 1879-es nagy szegedi árvíz után Tisza Lajos királyi biztostként 4 éven keresztül vezette a helyreállítási munkálatokat. Keze alatt Szeged ma is helytálló városrendezési elvek szerint újjaépült, modern nagyváros lett.

Dr. Király Pál Ki volt Tisza Lajos gróf? címmel tartott kitűnő előadást. Tisza Lajos (1832-1898) ósi, tekintélyes Bihar megyei birtokos családból származott. Bátyja, Tisza Kálmán 1875 és 1890 között Magyarország miniszterelnöke volt. Számunkra azonban fontosabb Tisza Lajosnak, a magyar erdőszet és az egyesületi élet fellendítése terén végzett tevékenysége. 1866-ban már az Országos Erdészeti Egyesület alapító tagjai között szerepelt. 1875-től haláláig, 23 éven keresztül volt az OEE elnöke, mely időszak alatt bekövetkezett szellemi és anyagi fellendülés eredményeként joggal nevezhetjük ezt a korszakot az Egyesület aranykorának. Támogatásával ebben az időben fejlődött ki a magyar nyelvű erdőszeti szakirodalom. Döntő szerepe volt az 1879. évi erdőszet-törvény megszületésében. Kezdeményezésére Ásotthalmán 1883-ban megkezdődött az állami erdőszetképzés. Az Egyesület számára pompás, háromemeletes színház építtetett, alapítványokat hozott létre az erdőszet szociális helyzetének javítására, és még hosszan lehetne sorolni egyesületi és egyéb közéleti tevékenységének eredményeit. 1945 után személyét – politikai okokból – méltatlan feledésre kárhoztatták. Ezért külön öröm volt szakosztályunk számára, hogy halálának 100. évfordulója alkalmából, a Himnusz elneklése mellett, megkoszorúzhattuk kiemelkedő egyesületi elnökünknek a szegedi Széchenyi téren álló szobrát.

1998. október 13-án a soproni Erdészeti Múzeumban tartottunk szakosztályülést, melyen *Németh Ferenc: A magyarországi erdőszet-felmérés története a kezdetektől 1900-ig* c. könyvét mutatta be. Az erdőszetrendezésnek mindig alapfeltétele volt az erdőszet felmérése, térképezése. A témakörnek ez az első, átfogó áttekintése, mely esztétikailag is szép, igényes kivitelben jelent meg.

Dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó múzeumigazgató: *Az erdőszetrendezés története* c. időszak kiállításon kalauzolta végig a résztvevőket. A soproni Erdészeti Múzeum egyre gyarapodó állandó kiállításai mellett, rendszeresen időszak kiállításokon mutatja be egy-egy szakterületre vonatkozó gyűjteményét. Ezzel Sopron kulturális életének is élénk színfoltjává vált, segíti az erdőszet közepekorú és felsőoktatást, növeli az erdőszet szakma ismertségét, tekintélyét. A múzeum megtekintését minden kollégának csak ajánlani tudjuk!

1998. november 24-én a Magyar Mezőgazdasági Múzeumban tartott szakosztályülésen *dr. Nagy Domokos Imre: Szalay Béla a magyar történelmi állattan megalapozója* címmel tartott előadást. Szalay Béla (1869-1952) munkássága szinte ismeretlen a magyar tudományos közéletben. Nagyszébenben született, magyar családban. Trianon után román állampolgár lett. Magyarul, németül, románul egyaránt publikált. A történelmi állattan területén alapvető munkásságot fejtett ki. Meg nem értésének – a politikai hányattások mellett – az is oka volt, hogy tudományterületét a zoológusok történelemnek, a történészek zoológiának tekintették. Értékes hagyatéknak jelentős része sajnó kéziratban maradt.

Abonyi István: Divald Adolf (1828-1891) életművét és munkásságát méltatta. Divald Adolfot korábban személyes támadások ér-

ték amiatt, hogy hosszan és kiemelkedően eredményes közszolgálati tevékenység után egy jobb jövédelmet biztosító magáncégnél helyezkedett el. Ebben a minőségében sem követett el törvénytörést vagy szakmai etikába ütköző cselekedetet, ezért a magán-erdőgazdálkodás jogainak visszaállítása idején már egyáltalán nem lehet elmarasztalni. Szakmai tevékenysége alapján erdészettörténeti helyét a nagy erdész triumvirátusban, *Bedő Albert* és *Wagner Károly* mellett kell kijelölni.

1998-ban a Szakosztály kiadványának, az Erdészettörténeti Közleményeknek 5 új kötete jelent meg:

34. kötet: *Nádler Herbert*: Vadásznapló 1942.

35. kötet: Az 1997. évi Erdészettörténeti pályázat legsikeresebb dolgozatai.

36. kötet: *Dr. Kollwenz Ödön*: Pécs, szabad királyi város erdeinek és az ott folytatott erdőgazdálkodásnak a története.

37. kötet: 1956-os emlékek.

38. kötet: *Dr. Oroszi Sándor*: Erzsébet királyné emlékfák; *Hódi István*: Gemenc; *Dr. Marjai Zoltán*: Maggazdálkodás.

Az Erdészettörténeti Közlemények megrendelhetők a sorozat szerkesztőjénél: dr. Oroszi Sándor 1367 Budapest, Pf. 129. Az ár: kötetenként 550 Ft.

Béni Kornél
titkár

A Gépesítési Szakosztály 1999. január 19-én kibővített ülést tartott Gödöllőn, az MTA Agrár-Műszaki Bizottságának Kutatási és Fejlesztési Tanácskozásához kapcsolódva. A tudományos konferencián:

- a szántóföldi növénytermesztési technológiák,
- az állattartási és takarmánytartósítási technológiák,
- a környezetgazdálkodás,
- az agrár-műszaki alap kutatások,
- az agrártermelés ökonómiaja,
- a mérés-technikai eljárások,
- a mezőgazdasági gépgyártás és üzemfenntartás és
- az erdőgazdálkodás műszaki fejlesztése

tárgykörökben összesen 177 témakör került ismertetésre előadás, illetve poszter formájában.

Az „Erdőgazdálkodás műszaki fejlesztése” c. szekcióülésen – mely *dr. Solymos Rezső* és *dr. Horváth Béla* elnöklétével folyt – kilenc előadás hangzott el, nevezetesen:

Dr. Marosvölgyi Béla (Soproni Egyetem, Erdészeti Géptani Tanszék, Sopron): Energetikai faültetvényekkel folyó kísérletek hozameredményei mezőgazdasági művelésből kivont területen.

Dr. Lett Béla – *Dr. Mészáros Károly* – *Pongrácz Katalin* (Soproni Egyetem, Erdészeti Politika és Ökonómiai Tanszék, Sopron): Az erdőtelepítés, mint alternatív földhasznosítási lehetőség, egyes ökonómiai kérdései.

Gólya János – *Dr. Rumpf János* (Soproni Egyetem, Erdőhasználati Tanszék, Sopron): Egyszerű géprendszerek – korszerű felhasználási technológiák.

Dr. Kosztika Miklós (Soproni Egyetem, Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék, Sopron): Műszaki, közgazdasági és környezetvédelmi szempontok az erdészeti utak pályaszerkezeti anyagainak kiválasztásához.

Gribovszki Zoltán (Soproni Egyetem, Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék, Sopron): Erdővel borított kisvízgyűjtők hordalékmozgása és vízminősége.

Czupy Imre (Soproni Egyetem, Erdészeti Géptani Tanszék, Sopron) – *Rákosi József* (Kiskunsági Erdészeti és Faipari Rt., Kecskemét): Markolva kiemelő tuskózási technológia.

Brasch József (Rába Rt., Győr) – *Fekecs Lajos* (Somogyi Erdészeti és Faipari Rt., Kaposvár) – *Dr. Horváth Béla* (Soproni Egyetem, Erdészeti Géptani Tanszék, Sopron) – *Juhász Gábor* (Soproni Egyetem, Erdészeti Géptani Tanszék, Sopron): Erdészeti tehergépkocsi-fejlesztés Magyarországon. A témakörhöz hat poszterelőadás is kapcsolódott:

Remenyik Imre (Tanulmányi Erdőgazdaság Rt.): A Tanulmányi Erdőgazdaság Rt. fejlesztési stratégiája a gépesítési technológia mentén.

Csósza István (MEFI Rt., Budapest) – *Dr. Fekete Gyula* (MEFI Rt., Budapest) – *Sásdy Ottó* (ERDŐGÉP Kft., Kaposvár): Erdészeti tehergépkocsi-felépítmény tervezése, gyártása.

Dr. Horváth Béla (Soproni Egyetem, Erdészeti Géptani Tanszék, Sopron) – *Dr. Varga Mihály* (Soproni Egyetem, Faipari Gépezeti Intézet, Sopron): Erdészeti és faipari gépek munkavédelmi megfelelőség tanúsításának tapasztalatai.

Iffy Szilczki József (Kaposgép Kft., Kaposvár): KCR-70 hidraulikus daru.

Kürtösi András – *Dr. Marosvölgyi Béla* (Soproni Egyetem, Erdészeti Géptani Tanszék, Sopron): Energetikai faültetvények betakarításának gépesítési lehetőségei kísérleti területen.

Dr. Kucsara Mihály (Soproni Egyetem, Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék, Sopron): Csapadékfolyás adatok a mértékadó vízhozam meghatározáshoz.

A szekció előadásait kb. 80-an, köztük 25 szakosztálytag hallgatta végig, illetve vettek részt többen közülük az előadásokat követő vitában.

A konferencián a megjelentek betekintést nyerhettek a rokon szakterület, a mezőgazdasági gépesítés legújabb kutatási eredményeibe is.

Dr. Horváth Béla

A Gépesítési Szakosztály – közösen a Magyar Biomassza Társasággal – 1999. február 25-én tartott ülést Tatán, a Parképítő Rt.-nél.

Az ülés első napirendjeként *dr. Marosvölgyi Béla* adott tájékoztatást a fa energetikai hasznosításának lehetőségeiről, gondjairól és a hasznosítás jelenlegi technikai hátteréről, illetve annak fejlesztési igényéről.

Ezt követően a Parképítő Rt. által létrehozott energetikai faültetvény-kísérletek és a Tatai Fűtőmű megtekintésére került sor.

A rendezvényen jelen volt több olyan cég, kft. képviselője, akik a fa energetikai hasznosítási folyamatában alkalmazható gépi eszközöket kínáltak, nevezetesen:

- az ERFATERV, Budapest (DOLMAR motorfűrészek, tisztítófűrészek);
- a BIOLANG Kft. (kazánok);
- a BIOCOLOR Kft. (kazánok);
- a Pöttinger cég és magyarországi képviselője a PRODUKER Kft., Szolnok (aprítógépek).

Egyebek között a szakosztály kitüntetői javaslatokat fogalmazott meg, munkatervébe felvett egy soproni rendezvényt (az Agrotechnikai Kft. bemutatóját), és pontosította tervezett külföldi (olaszországi) tanulmányútját.

Az ülés napirendi pontjainak vitájában a következők vettek részt: *Balogh József*, *dr. Dedák Lajos*, *Detrich Miklós*, *dr. Mátrabérczi Sándor*, *Menyhárt Pál*, *Nadobán Erika*, *Pintér Zoltán*, *Rákosi József*.

A jól sikerült rendezvényért köszönet illeti a szakosztályt vendégül látó Parképítő Rt.-t.

Dr. Horváth Béla
szakosztály-elnök

Az OEE Győri Erdőgazdasági Helyi Csoport 1998. évi tevékenysége

- Február 4-i rendezvényünkön az egyesületben zajló tisztújítási folyamat részeként tartottuk meg a helyi csoport választásokat. Ugyanekkor ankétot is tartottunk: „Az erdőről és az erdő védelméről, valamint a természet védelméről szóló törvények szabta kötelezettségek a kisalföldi erdőművelők számára” címmel.
- Február 20-án tartottuk a hagyományos győri erdészbált.
- Március 11-én: Házigazdái és tagtársaink (*Kocsis Mihály*, *Magyar Zoltán*, *Széphalmi László*) révén tevékeny résztvevői is voltunk Ravazdon az „Erdészeti Erdei Iskolák” szakosztály rendezvényének.
- Május 22-23-án 11 fővel vettünk részt Nagykanizsán a Vándorgyűlésén és az OEE tisztújító közgyűlésén. A különféle szakosztályok életében, azok rendezvényein rendszeresen részt vettünk.

- Szeptember 2-án Kapuváron tartottunk ankétot, ahol „A fafel-
dolgozás helyzete és fejlesztési irányai a Kisalföldi Eg. Rt. ter-
ületén” volt a téma. Megtekintettük a próbauzemet tartó kapu-
vári fűrészüzemi beruházást és a programot kiegészítettük a
vitnyédi Göbös-majorban újonnan létesült vaddisznóskert meg-
látogatásával és ismertetésével.
- Október 9-10-én a kecskeméti társ helyi csoportot láttuk ven-
dégül Ravazdon.
- Október 16-17-én bonyolítottuk le csoportunk tapasztalatse-
rjét a Szombathelyi Erdőgazdaság Rt. területére. A sárvári Far-
kaserdőben és az Őrségben tartalmas, kellemes programot állít-
tunk össze vendéglátóink.
- Október 5-11. között ismét megrendezésre került az „Erdők
hete”, minden erdészet tartott valamiféle rendezvényt a környe-
zetben lévő iskoláknak, gyerekeknek. E sorozat keretében a
győri Apácai Csere János Tanítóképző Főiskolával közösen
konferenciát szerveztünk „Egészségfejlesztés” címmel a kör-
nyezeti nevelésről. Az előadást is tartó *Kocsis Mihályon* kívül
ezen is szép számmal vettek részt kollégáink.
- Tovább áptunk más országok erdészeivel a kapcsolatokat. En-
nek keretében idén erdélyi (Parajdi Erdészettől) kollégákat lát-
tunk vendégül, illetve a Magyaróvári Erdészetnél dolgozó kol-
légák tettek viszontlátogatást nálunk. A Ravazdi Erdészet kép-
viselői németországi tanulmányúton jártak, valamint egy cso-
portunk horvátországi szakmai utazást tett.
- Idén is folyamatosan foglalkoztunk a kisalföldi erdők, erdőgaz-
dálkodás múltjának feltárásával. Kutatási, bemutatási tevékeny-
ségünk folyamatos, a történelmi, fotó- stb. anyagok felkutatása,
rendezése kisebb-nagyobb lendülettel folyik. Az OEE vezetősé-
ge az erdészeti emlékhelyek felmérésére akciót hirdetett,
melynek során 22 objektumról tudunk beszámolni, kitöltve az
adatlapot és térképet, esetleges fényképanyagot is mellékelve
hozzá. Ide tartozik, hogy szeptember 17-én Szanyban kopjafát
állítottunk Tóth Jenő erdőmérnök, egykori szanyi erdőgondnok
emlékére.
- Idén az OEE vezetősége kezdeményezte a nehéz körülmények
között élő idős nyugdíjas kollégák, erdészeti dolgozók támoga-
tásának felkarolását. A körzetünkben összegyűjtött 25 nyugdíj-
emelési és segélyezési kérelmet továbbítottuk a nyugdíjintézet-
hez. Az OEE által elbírált és adott segélyezés keretében tőlünk
18 jelentkező régi dolgozónkból 5 fő kapott egyszeri pénzbeli
segítséget (egy-két 10 ezer Ft-ot személyenként). Ezt a segé-
lyezést az OEE az szi 1%-ából felajánlott összegekből való-
sította meg.
- Az MTEsz-szel is igyekeztünk tartani a kapcsolatot. Részt vet-
tünk több helyi és országos rendezvényén. Pl. november 3-án
a Tudomány Napja alkalmából rendezett 50 éves jubileumi
konferenciáján, ahol az OEE-ről mint egyik alapító tagról a
második legidősebb taggyesületről dicsőreleg emlékeztek
meg.
- December 16-án tartottuk hagyományos évbúcsúztató záró ren-
dezvényünket, melyen összegeztük és értékeltük végzett mun-
kánkat, helyi pályázatokat hirdettünk meg, úti beszámolókat
néztünk és hallgattunk meg, majd felvázoltuk a következő évi
terveinket.

Greguss László Géza
OEE helyi csoporttitkár

Emlékeztető az Erdészeti Lapok 1999. március 9-i szerkesztőbizottsági üléséről (szerkesztett kivonat)

Távollétét jelezte: *dr. Bartha Dénes, Répászky Miklós, dr. So-
mogyi Zoltán, Tóth Miklós.* Távollétét nem jelezte: *Genesi Zoltán,
Pintér Ottó.*

Dr. Szikra Dezső: bejelentések, tájékoztatók.

– *Bak Júlia*, az északi régió elnökségi tagja megkeresett az
ottani helyi csoportok nevében azzal, hogy ez a régió is képvisel-
tethesse magát az SzB-ben *Járasi Lőrinc* személyében. Igent
mondtam természetesen. Az eljárás: levélben forduljunk az Elnök-
séghez, az Elnökség, az SzB elnöke a Választmány elé terjeszti a
jelölést mint javaslatot. A jelölést a Választmány fogadhatja el. A
legközelebbi választmányi ülés március 24-én lesz.

– A február 11-i elnökségi ülés is, és egy szűkebb körű (*Káldy
József, Ormos Balázs, Pápai Gábor, Szikra Dezső*) megbeszélés
(február 17.) is foglalkozott az EL-kal.

Az ezeken elhangzott fontosabb témák:

- gyorsabb-frissebb híreket várnak az olvasók, viszont egyet-
értettünk abban, hogy a hírek-információk nem azonos gyorsaság-
gal avulnak el minden egyes tagtársunknál, rétegnél és a fonto-
sabb-érdekesebb dolgok egy-két évtized távlatában már nem „hő-
nap-érzékenyek”;
- az OEE már megjelent az interneten: alapszabály, SZMSZ,
egy általános ismertető. Rövidesen a 2002-ig szóló program és az
1999. évi eseménynaptár is rákerül. Erről *Ormos Balázs* ad tájé-
koztatót közlésre;
- az Elnökség javasolja, hogy ne az egész EL-ok kerüljenek
az internetre, hanem csak a tartalomjegyzék és a cikkek összefog-
lalói;
- számos lapban jelenik meg szakmánkról, képviselőinkről cikk
– adjunk publicitást ennek az EL-ban;
- a Soproni Egyetem Hallgatói Önkormányzata (*Matáncsi Já-
nos*) rendszeres tájékoztatást ígér az OEE-vel kötendő „Együttmű-
ködési Szerződés”-nek megfelelően;
- a WOOD-TECH szervezését az OEE teljes mértékben felvál-
lalta;
- az erdészeti emlékhelyek igényes kiadványban fognak meg-
jelenni (szerkeszti: *dr. Király Pál*) az Erdészeti Hivatal támogatá-
sával;

– az EL támogassa, tükrözze vissza az Elnökség törekvéseit, a
vezércikkek kiválasztása nagy gondnal történjen és a nagy esemé-
nyek megfelelő formában öltsenek testet;

– a magánerdő és magánerdő-gazdálkodás kiemelt téma.

Az SzB megegyezett, hogy ERDÉSZETI TUDOMÁNY elne-
vezésű rovatot indítunk, melyben egyaránt szerepelnek majd a tel-
jes értékű tudományos cikkek, a most Erdészeti Kutatások rovat-
ban megjelenő, a formai követelményeknek nem mindenben meg-
felelő és a tudományos ismeretterjesztő cikkek is. Az új rovat in-
dulásával az Erdészeti Kutatások rovat megszűnik. Az elindítandó
rovatnak legalább 2 évig folyamatosan „élni kell”.

A teljes értékű tudományos cikkek ügyének kezelésére (nyil-
vántartásba vétel, lektorok felkérése, cikkek elfogadása-elutasítása
stb.) egy albizottságot hozunk létre, melynek elnöke: *dr. Bondor
Antal*, tagjai: *dr. Bartha Dénes* és *dr. Somogyi Zoltán* lesz.

Technikus cikkek ügye. Az SzB folytatta a téma megvitatását.
A vélemények igen tág határok között mozognak (nincs külön
„technikus” cikke, nem kell ezzel foglalkozni, és igenis vannak
olyan témák, amelyek felvetése ezt a réteget érintené leginkább,
csak sajnos ők nem írják meg).

Az SzB állásfoglalása: kiemelten szorgalmazzuk a technikai
körből kikerülő cikkek megszületését. Egy korábbi SzB-ülésen fel-
vetődött „technikustalálkozó” szervezését (erdőgazdaságonként
max. 1-3 fő erdész, vadász, gépész, művezető stb.) kezdje meg
Pápai Gábor. Az előkészületekről tájékoztassa az SzB-t, amely
szükség szerint belefolyik a szervezésbe. *Időpont: az év második
fele (október-november).*

Dr. Szikra Dezső
az EL SzB elnöke

Március 3-án az elnökség ülést tartott Szolnokon, megtekin-
tette a Vándorgyűlés helyszíneit, tájékoztatást hallgatott meg az
előkészületek állásáról. Az elnökség alapos elemzés után elfogadta
a részvételi költségeket, döntött abban, hogy a közgyűlés költségeit
az OEE fedezi, így a közgyűlésen való részvétel ingyenes.

Március 3-án az Egyesület elnöke és főtítkára munkahelyén
kereste fel az Erdészeti Hivatal új elnökét, *Barátossy Gábort*.
Mindkét fél egyetértett abban, hogy rendszeres tájékoztatással se-
gítik egymás munkáját. Az Erdészeti Hivatal elnöke nem ellenzi
a közmunka program újra indítását, ha a költségvetésben külön
soron jelenik meg az erre a célra szánt összeg, valamint a normatív
támogatásokkal összhang alakul ki. Mindkét fél sürgős – tavaszi
– feladatnak tekinti az erdőgazdálkodás támogatási rendszerének
teljes felülvizsgálatát. Az OEE szorgalmazza, hogy a fő támogatási
cél meghatározásával 2-3 milliárd Ft-tal kell az erdőgazdálkodókat
a költségvetésből támogatni. Egyetértés született abban, hogy az

erdőtörvényben foglaltak mellett szükség van az erdészeti politika megfogalmazására. Az OEE elnöke segítséget kért a Rába tehergépkocsi megfelelő BTO besorolása ügyében, mely eredményeként a 25% állami támogatás igénybe vehető lenne. Az Egyesület támogatja a jövőre lejáró erdőtelepítési program újraindítását. A magánerdő-gazdálkodók támogatására az Egyesület felajánlotta, hogy az Erdőgazdálkodás Kiskönyvtára sorozatból két kiadvány megújításában közreműködik.

Március 4-én egyesületi irodánkban találkozott *Cserép János* elnök és *Mócsányi Mikós* főtítkár a FAGOSZ-tól egyesületünk elnökével és főtítkárával az együttműködés kialakítása érdekében. Az együttműködésünk fő területei a következők: erdészeti politika kialakításában segítő közreműködés, erdőgazdálkodók költségvetése, pénzügyi forrásainak bővítése, közmunkaprogram újraindítása, az erdészeti címtár bővítése a FAKAT-ban, magánerdő-gazdálkodás színvonalának emelése (oktatás, közös kiadványok stb.).

Március 5-én Ormos Balázs főtítkár részt vett a Soproni Egyetem Faipari Mérnöki Kara által rendezett ankéton. A rendezvényen mintegy 60 fő – gazdálkodók, intézmények – jelent meg. Az Egyetem és a Kar vezetése ismertette céljaikat, feladataikat, gondjaikat. A jelenlévők támogatásukról biztosították a Kar vezetőit, oktatóit.

Március 6-án Egyesületünk elnöke levélben fordult *dr. Torgyán József* földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterhez egyetemünk integrációs ügye kapcsán. Egyesületünk támogatja az eredeti integrációs elképzeléseket és kiáll a soproni székhelyű egyetemi központ létrehozása mellett. Egyesületünk főtítkára folyamatos kapcsolatot tart fenn az egyetem vezetésével a kívánatos lobbyzás ügyében.

Március 8-án egyesületünk főtítkára találkozott a Soproni Egyetem Hallgatói Önkormányzatának elnökével, *Matáncsi János* erdőmérnök hallgatóval. Megbeszélésük eredményeként az OEE együttműködési szerződést kötött a hallgatói szervezettel, melyet *Káldy József* elnök aláírásával már hivatalossá tett. Az együttműködés kiterjed a WOOD-TECH-en való közös munkára, hallgatói helyi alsóport megalakításának támogatására, az Erdészeti Lapok számára adandó rendszeres tájékoztatásra az egyetem ifjúsági életéről.

Március 11-én az ÁPV Rt. irodájában találkozott *Gémesi József* ügyvezető igazgatóhelyettes *Káldy József* elnökkel és *Ormos Balázs* főtítkárral az együttműködés kialakítása érdekében. Az Egyesület tagjainak meghatározó része dolgozik az erdőgazdasági részvénytársaságoknál. Így szükségszerű az OEE és az ÁPV Rt. együttműködése. Az OEE szakosztályaiban, mint szakértői csoportokban végzett munka különösen szoros együttműködést igényel. Az Egyesület vállalta a műszaki fejlesztés irányainak, eszközszerének fejlesztését, javaslatok kidolgozását, valamint az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztályon keresztül a közönségkapcsolatok ápolását. Mindkét fél támogatta a közmunkaprogram újraindítását. Az OEE igyekszik bevonnai az ÁPV Rt.-t az OEE karitatív tevékenységének finanszírozásába. Egyesületünk kéri a részvénytársaságok dolgozóinak egyszerű fizetésrendezését, mely a hasonló ágazatok színvonalára emeli az erdészek jövedelmét.

Március 17-én Egyesületünk közhasznú szervezetté való nyilvánítása kapcsán a bíróság tájékoztatása szerint az Alapszabályt teljesen át kell dolgozni, mert a mai állapotában nem felel meg a hatályos törvényeknek.

Az elnökség ülést tartott, melyen jóváhagyásra került az 1999. évi díjazottak névsora. Az elnökség hatáskörébe tartozó elismerő okleveleket az alábbi tagtársak kapják: *Papp Kálmán, Balsay Sándor, Szulyovszky László, Nadas József, Berényi Gyula, Zsilvölgyi Lászlóné, Krójer Antal, Pálmai István, Garamszegi István, Horváth Imre, Szaszik Mária, Kristó Lászlóné, Fekete József.*

Az elnökség a külső kapcsolatok megerősítése és elismerése kapcsán ajándék jutalomban részesíti a közgyűlésen a Soproni Rendőrkapitányság kollektíváját, az erdővagyon védelmében kiemelkedő munkájukat és az országos erdővagyon védelmi konferencián való közreműködést elismerve.

Az elnökség az 1998. évi pénzügyi terv teljesítéséről szóló beszámolót és az 1999. évi előzetes pénzügyi tervet elfogadta. Az elnökség döntésének értelmében a helyi csoportok és szakosztályok részére 1 000 000 Ft kerül szétosztásra létszamarányosan. A monori magánerdő rendezvényt 100 000 Ft-tal támogatja az OEE.

Az Egyesület régi székházának visszaszerzése érdekében ügyvédi megbeszélés történt a keresetlevél tartalmának megfogalmazása érdekében. A bírósági szakasz rövidesen megkezdődik.

Március 19-én *Káldy József* és *Cserép János* OEE, ill. FAGOSZ elnökök hivatalában keresték fel *Harrach Péter* szociális és eszaldugyi minisztert a közmunkaprogram 2000. évi folytatása ügyében. A miniszter a programot támogatja azzal, hogy a költségvetésben külön soron, mintegy 4 milliárd Ft-tal az ő minisztériuma keretében induljon be egy több évre szóló program. A szakmai keretfeltételek az FVM Erdészeti Hivatal által kerüljenek kialakításra.

Március 22-én Egyesületünk elnöke és főtítkára, valamint az Erdészeti Erdei Iskola néhány tagja Pécsen a MEFAG Rt.-nél találkozott az OEE kommunikációs stratégiájának megalkotásában közreműködő cég munkatársaival.

Március 23-án az OEE elnöke és főtítkára a Soproni Egyetem által rendezett állásbörzén vett részt.

Március 24-én Egyesületünk Választmánya ülést tartott. Egyesületünk elnöke beszámolt az elmúlt időszak történéseiről. A főtítkár bemutatta az OEE 1998. évi pénzügyi adatait, majd az 1999. évi tervezetet, melyek főbb sarokpontjai az alábbiak:

	1998. év	1999. év
Bevételek	33 805	55 720
Kiadások	33 038	54 721
Eredmény	767	999

A Választmány támogatta, hogy a pénzügyi gazdálkodás jóváhagyása a közgyűlés elé kerüljön.

A Választmány titkos szavazás eredményeként a következő tagtársakat díjazta:

„**Bedő Albert**” Emlékérem: *dr. Anda István, Bóna József, Frankó János.*

„**Kaán Károly**” emlékérem: *Ször Levente, dr. Lehmann Antal, Stadel Károly.*

A Választmány jóváhagyta az Oktatási Szakosztály megalakulását, valamint *dr. Járasi Lőrinc* tagtársunk szerkesztőbizottsági tagságát.

Az Országos Erdészeti Egyesület a **kárpátaljai árvízkarosultak javára 100 000 Ft-ot juttatott.**

(Választmányunk létszáma 82 fő, megjelent 59 fő, 71,9%-kal a határozatképesség biztosított volt.)

Ormos Balázs

□

Házi tapasztalatcserét tartott a **Vadex Rt.** a **Mecserpusztai Erdészeti**nél. A vállalat szakmai vezetői, valamint az erdészetek vezetői, műszaki vezetői a székesfehérvári erdőfelügyelőkkel együtt megismerkedtek a bükk gazdálkodásból a felújító vágásformák, a fatermelés, választékolás, közelítés, értékesítés, szállítás, az erdősítés és ápolás, a nevelővágás, jelölés, kitermelés, közelítés módszereivel.

Az öt bemutatóhelyen elismerően nyugtázták a mecseri kollégák *Tóth Károly* erdészetvezető, *Jaksics István* műszaki vezető, *Pintér László* kerületvezető és a többiek igényes, magas színvonalú munkáját.

Bognár Miklós

□

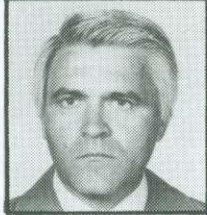
Folyamatosan belépő új tagok: *Gerely Gábor* (Bp. ERSZ HCs), *Gutbrod Gizella* (Visegrád HCs), *Neumann Klára* (Pécs HCs), *Bozó Péter, Burinda Tamás, Plank Gábor, Ifj. Gembiczki Ferenc, Ifj. Kapusi Imre, Aipli Zoltán, Antal József, Kormos Krisztián, Hay György* (Eger HCs), *Hoffer László, Antal Zoltán, Betsy Bálint, Gőbölös Péter, Horváth Zoltán, Hernádi Csaba, Ifj. Kontra László, Ifj. Kovács János, Lengyel Pál, Lugosi Jenő, Mézes Lajos, Patocskai Zoltán, Szombati Zoltánné, Vér István* (Kecskemét HCs), *Králik Miklós* (Bp. FM HCs), *Komáromi Kálmán, Komáromi Zoltán* (Szolnok HCs), *Nánási Katalin, Vincze Béla* (Miskolc HCs).

In memoriam Kómár József okl. erdőmérnök (1939-1999)

Megrendülten állunk ravatalodnál – szeretteid, barátaid, kollégáid, volt munkatársaid, ismerőseid, tisztelőid – a meghatottságtól gyorsabban dobogó szívvel, elszorult torokkal, könnyes szemekkel, hogy végső búcsút vegyünk Tőled, a körünkből örökre eltávozottól, s meghajtott fővel hangtalanul tisztelegve adjuk meg a végtisztességet Neked, elismerve ugyanakkor a nagy természet örök törvényét, ami nyersen tárja elénk a valóságot, mely Tamási Áron szavait idézve, így hangzik:

„Te ember: nyomorúságnak példaképe,
Te ember: síró játéka, az örök Erőnek.
Te ember: pusztulás az ékességed.”

1939. január 8-án, Szentesen született, de gyermekkorát Kunszentmártonban élte le. Ott végezte általános iskolai és gimnáziumi tanulmányait, végig kiváló eredménnyel. A természet iránti érdeklődése, vonzódása nyomán döntött úgy, hogy életcélul az erdészeti pályát választja.

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg. Erdészeti szakmai pályafutását, avagy erdészeti szolgálatát ugyanabban az évben, a Szolnok megyei Állami Erdőgazdaság központjában kezdte meg fásítási előadói munkakörben. Az ezt követő néhány évben nagy országfásítási program megvalósítási munkái folytak, melynek részeként nagy feladatok hárultak a megyében tevékenykedő erdész szakemberekre.

A mezőgazdasági termelősövetkezetek, állami gazdaságok erdőtelepítési, valamint az út, vasút, dűlőút és vízügyi területek fásításának csúcsideszakában, ennek a munkának megyei szintű szervezésében, irányításában, az ehhez tartozó távlati és konkrét kivitelezési tervek elkészítésében vett részt mint fiatal szakember. Rövid idő alatt kitűnt szilárd jelleme, szerénysége, józan emberi magatartása, fegyelmezettsége, fogékonysága a jóra, s mindennekellát: sokoldalú szakmai tudása. Ezek figyelembevételével nevezték ki a Szolnoki Erdészet élére 1968-ban. Időközben családot alapított, két leányuk született, akiknek nevelésében példamutatóan jeleskedett egész életében.

Erdészetvezetőként a rá jellemző pontossággal végezte mind szakmai, mind társadalmi munkáját. A munka mellett vállalkozott második, az erdészeti növényvédelmi szakmérnöki diplomája megszerzésére. Tanulási vágya szinte csillapíthatatlan volt.

Bizott az embereken, önállóságot biztosított a nehéz és gyakran a szükséges végrehajtási feltételek hiányával küszködő Tiszahullámtéri, jársági homoki területeken erdészeti munkákat végző beosztottainak. Szerény, önzetlen magatartásáért a környezetében mindenki kedvelte, „jó és becsületes embernek” minősítette.

1970-ben, az állami erdőgazdaságok és faipari vállalatok országos átszervezésének eredményeként megalakult Nagykovácsói EFAG központjába helyezték fásítási, szakmai irányítási csoportvezetői beosztásba, majd ugyanott erdőművelési előadóként tevékenykedett 1975. év elejéig. Nem kevés munkával járt ez az élet-szakasza sem, hiszen az átszervezés útján megnövekedett erdőgazdasági terület megismerése mellett egységes termelésirányítási szemlélet és módszerek kialakítása vált szükségessé. E nagyléptékű munkában derekasan helytállt, jelentős mértékben közreműködött a fatermesztési technológiai kidolgozásában, a szakszemélyzet szakmai oktatásában, a korszerű fatermesztési módszerek gyakorlati bevezetésében.

1975. év elejétől, mintegy két évig, a Közép-tiszai VIZIG-nél erdőmérnöki beosztásban dolgozott az adott erdészeti feladatok végrehajtása céljából, majd a NEFAG erdészeti üzemigazgatóságának felállításakor felkérték a szolnoki erdészeti üzemigazgatóság főmérnöki teendőinek ellátására.

A sokrétű, a hagyományos erdőgazdálkodási feladatokon túl, a gépüzem-ággal, faipari termeléssel, áruforgalmazással megnövelt tevékenységi kör nagy kihívást jelentett számára. Igyekezett ennek

a kihívásnak megfelelni alapos és rendszeresen fejlesztett szaktudása, gyakorlati tapasztalatainak felhasználása útján. Mi, akik hosszú ideje ismertük személyét, jellemét, munkáját, kimondhatjuk bátran és nyugodt lélekkel, hogy: mindenkor tisztelettel emlékezünk vissza kedves, megnyerő, ugyanakkor határozott modorára, bölcs és elgondolkozató szakmai érvelésére, hozzászólásaira. Alaposan felkészült szakember volt, mindig elmélyedt a rábízott szakkérdésekben. Munkáját mindenkor a szilárd erkölcsi alapok, a kitűnő szakmai felkészültség, a lelkiismeretesség, pontosság és szorgalom jellemezték, egyszóval: igényes volt a munkájára. Emberi magatartását a szerénység, csendesség, mint halkszavúság, az ezek mögött meghúzódó önzetlen segítőkészség és az emberek iránti szeretet jellemezte.

A NEFAG részvénytársasággá alakulása adott számára, ismét a központban, új feladatot 1993. évtől kezdődően. Az erdőművelési ágazat vezetőjeként tevékenykedett, az 1997. évben bekövetkezett nyugállományba helyezéseiig.

Pályafutása alatt, munkája elismeréseként, több esetben részesült vállalati kitüntetésben, jutalomban, s 1975-ben „Az alföldi erdőkért” c. emléklapokat adományozta részére az erdészeti főhatóság.

Néhány éve önmaga, szeretett családjá és szakmai környezete mély megdöbbenéssel értesült súlyos betegségéről. Az ajánlott műtéti beavatkozás sikerességében reménykedhettünk, hiszen ezt követően csaknem helyreállt egészsége, munkaképessége. Ő nagy emberi tartással, a fájdalmat magába zárva, rá jellemzően, szinte szótlánul, türelemmel viselte a gyógyító szándékú, ismételt orvosi kezeléseket, türelemmel viselte félelmetes betegségét, ugyanakkor bizakodott is felépülésében. Úgy hittük akkor, hogy ez az állapot jóra fordul, de sajnos – csatlakoztunk hitünkben! Nehezen fogjuk fel, hogy az alattomos betegség győzött, miáltal elvesztettük Öt, mint ahogyan Ő a közelmúltban – a tragédia kiteljesedéseképpen – elvesztette hűséges életpárját, gyermekeinek anyját!

Kómár József – sokunknak: örökre „Jóska” – most családod, munkatársaid, az OEE helyi csoportja és tisztelőid nevében elbúcsúzik Tőled azzal, hogy kedves lényed, komoly arcod mindannyiunknak hiányozni fog, örök úr marad utánad szívünkben, s ez nem enged Téged elfelejteni!

Emléked megőrizzük, csakúgy, mint a közreműködéssel létesített fásítások, zöldsévetek, tölgyesek, fenyvesek, nyárasok, akácok!

Tisztelet az EMBER-nek, ki 60 évet kitevő életpályáján az emberi nyomorúság elleni harcot becsülettel végigküzdötte, bőven kivette részét a szenvedésekből.

Nyugodj békében!

Bugyik Endre

„Bükkfák smaragdja sápadoz,
halk őszi lombokon
Ha ballag már a vén idő,
az ősi dombokon
Eltávozóban int felém: munkám és életem
Örökre nyugalmat ad: az erdő énnekem”

Búcsúunk

KULMAN SÁNDOR kerületvezető erdész-től. Negyvennégy évet szolgált a Kecskeméti környéki erdőkben. A ménteleki kerületben ebből harminckettőt. Lelkiismeretes, igazi erdészt veszítettünk halálával. Kedves Sanyi bácsi! Mióta elmentél, a ménteleki erdő csendessé és komorabbá vált. Hiányzol a fáknak, a vadaknak, a ménteleki derék embereknek. Nekünk hiányzik a szakértelmed, az örök vidámságod. Már nem találkozhatunk a havas vagy nyári díszbe öltözött nyiladékokon, már csak egyedül járhatom hajdanvolt kerületed, s emlékednek kedves gondossággal kezelni azt.

Szulyowszky László
kerületvezető erdész

A **STIHL**® úrrá lesz a dzsungelen!

STIHL aljnövényzet tisztítók – csúcstechnika a zöldterületek gondozásához

FS 36 motoros kasza

~~33 500,-~~ **30 820,-**

Most

Aljnövényzet tisztítók

FS 80 ~~80 000,-~~ **73 600,-**

FS 120 ~~90 000,-~~ **82 800,-**

FS 300 ~~110 000,-~~ **101 200,-**

FS 350 ~~120 000,-~~ **110 400,-**

FS 400 ~~132 000,-~~ **121 440,-**

FR 350 ~~115 000,-~~ **105 800,-**

Háton hordozható.

Motoros tisztítófűrészek

FS 500 ~~175 000,-~~ **161 000,-**

FS 550 ~~180 000,-~~ **165 600,-**

4-ütemű aljnövényzet tisztító

FS 25-4R ~~100 000,-~~ **92 000,-**

TAVASZI AKCIÓ!

1999. április 15-től május 30-ig, a készlet erejéig.

STIHL

Áraink ÁFA nélkül értendők.

Garantált szerviz és alkatrészellátás.

A STIHL termékek megvásárolhatók az ország 172 Stihl szaküzletében.

A STIHL motoros aljnövényzet tisztítói ideálisak a tökéletes telek- és tájapoláshoz. Nagy teljesítmény, biztos, kényelmes kezelhetőség, valamint a vágószerszámok széles választéka sokoldalú felhasználási lehetőségeket teremt.

FS 80
(0,9 kW/5,0 kg)

FS 300/FS 350
(1,3 kW/7,0 kg;
1,6 kW/7,0 kg)

FS 500/FS 550
(2,4 kW/9,8 kg;
2,8 kW/9,8 kg)

FS 36
(0,7 kW/4,6 kg)

FS 120
(1,3 kW/6,0 kg)

FS 400
(1,9 kW/7,9 kg)

FS 25-4R
(0,6 kW/6,2 kg)

4-ütemű motor